

der skulde være Erstatningspligt i den Retning. Men paa den anden Side kan man sige, at der er jo ganske i Almindelighed Tale om at foraarjage sagesløse Personer Skade. Man kan altsaa sige: Eieren af den Rude, som er slaet itu, er en sagesløs Mand; der er foraarjaget ham Skade, ergo skal der gives ham Erstatning. Mig forekommer det, at Redaktionen ikke er klar eller heldig i denne Paragraf; men denne Uklarhed vil maasse i alt Fald noget kunne afhjælpes, hvis man vil fremkomme med en saadan Fortolkning eller forklarende Udtalelse, som jeg for mit Vedkommende vil sætte Pris paa.

Buff: Det er kun en ganske kort Bemærkning, jeg vil tillade mig at gjøre. Nu ere vi jo saa nær ved Afstemningen, tænker jeg, at vi ikke kunne omvende Nogen paa nogen af Siderne. Jeg vil sige til det ærede Medlem for Beile Amts 4de Valgkreds (S. Sjørgensen), at naar han tillod sig endogaa at komme ind paa mine private Forhold, saa forekommer det mig at være Noget, der aldeles ikke kommer den Sag ved. Jeg skal ikke følge det ærede Medlem paa det Felt; thi saa kunde jeg maasse komme i Kollision med den ærede Formands Klokke, uagtet han tillod det ærede Medlem at komme ind paa Noget, som ikke forekommer mig at høre hjemme her. Men naar det ærede Medlem gik saa vidt i sine Bemærkninger, at han tillod sig at komme ind paa et af de Stikord, som skulle bruges om denne Sag, nemlig: Smaaafolk, da maa han for det Første tage alle Udvalgets Medlemmer med, hvoraf Flertallet hører til det samme Parti som det ærede Medlem og jeg; de have alle holdt sig i Forening paa det Standpunkt, og skulde de stilles udenfor... (Stemmer: Nei, de have gjort Forandring der!) Naa, det er denne Forandring i den ny § 5. Ja, thi ellers forekom det mig, at de maatte komme med. Jeg skal for mit Vedkommende sige, at en af Grundene til, at jeg har stillet mig saaledes i denne Sag, er netop Hensynet til Smaaafolk, fordi Stillingen er den — det vide vi Alle paa Landet — at de Penge, som gaa til de Fattiges Kasse, komme de værdige Trængende til Gode. Jeg har hørt mangfoldige Gange den Udtalelse komme frem: Blot vi havde nogle flere Indtægter netop til denne Kasse, hvorigennem vi hjælpe dem, der ikke ere under det offentlige Fattigvæsen. Nu siger jeg: Her er en Wei at gaa, hvorved vi ere i Stand til i alt Fald at faae nogle Penge. Naar det ærede Medlem nu siger, at det skulde være at gaa i Retning af Herremanden, da maa jeg sige

for det Første det, jeg udtalte første Gang, da jeg havde Ordet, nemlig at vi ville være fri for at generes. Naar man generer sine Medborgere ved sin Jærd, maa man finde sig i, at der bliver lagt Baand paa En, saa at Ens Medborgere ikke blive generede ud over, hvad der er rimeligt og fornuftigt. Men næst efter dette holder jeg paa, at vi skulle tage Hensyn til denne Klasse, og søge at skaffe den flere Penge. Men for det Tredie er det netop ogsaa af Hensyn til Herremændene, altsaa lige stik modsat af, hvad det ærede Medlem mente. Jeg har gjort den Erfaring i det Amt, hvor jeg bor, hvorledes en enkelt Herremand holdt 70—80 Hunde paa Gaarden. Det er ikke til Nytte at nævne Navne, men denne Mand har drevet Jagten i en uaaadelig Udstrækning paa den Maade, at han i alt Fald til den sidste Tid har havt 60—70 store Hunde, og havt en Franskmænd til at passe og dressere dem. Har denne Mand lyst til at holde omtrent halvhjerdssindstuyve Hunde, maa han ogsaa have Lov til at betale. Hvor der er store Godser samlede, samles Mange, og det kan netop gjøre, at en saadan Kommunes Statterforhold, og navnlig dens Fattigforhold, blive mindre helbige, eftersom der paa een Plads er samlet Mange, som falde Kommunen til Byrde. Lad denne Mand da ad den Wei komme til at bidrage til, at der kommer Noget ind den i fri Fattigkasse. Saa stik modsatte Opfattelser ere vi komne til, at jeg mente, vi tog fat paa Herremanden. Det ærede Medlem fra Hjørring (Sjurgerfen) sagde, at naar man kom forbi en Herregaard, kunde 6 à 8 Køtere komme færende mod En. Lad de Herrer, som holde 6 à 8 Køtere, ogsaa betale derved. Det er ikke mere end rimeligt, at de, naar de holde Hund, ogsaa maa have Lov til at betale. Det er i alt Fald min Opfattelse og min Betragtning og den, som netop har ført mig til fra et demokratisk Standpunkt at stille mig som jeg gjør. At andre Demokrater ere komne til det stik modsatte Resultat, have vi jo hørt; men jeg for mit personlige Vedkommende vil have Lov til at hævde, at det er netop de Betragtninger, som jeg har fremfat, der have gjort, at jeg kan være med til med Glæde at stemme for et saadant Forslag, og jeg maa paa det Bestemteste tilbagevise Insinuationen om, at derved ikke skulde være varetaget Smaaafolks Lærv. Jeg tror, det staar saaledes til med det ærede Medlem fra Give (S. Sjørgensen), at han trænger til at komme med slige Udtalelser; det indser jeg meget vel; men jeg siger aligevel, at for mig er det ærede Medlems Udtalelser ikke noget Bevis. Det ærede